

Μετά την ψήφιση του τρίτου μνημονίου και μπροστά στο eurogroup και την Γερμανία...

Ένας λαομίσητος Σαμαράς δεν θα μπορούσε να περάσει και να εφαρμόσει ένα τρίτο μνημόνιο, που στην ουσία θα ήταν “τρία μνημόνια σε ένα”. Για αυτό και οι Γερμανοί τον έριξαν την κατάλληλη στιγμή και επένδυσαν τις ελπίδες τους σε έναν “αναγεννημένο” Τσίπρα για την μετατροπή της χώρας σε μια απόλυτη “ξεχρεωτική μηχανή” για πολλά χρόνια, χωρίς παραγωγική ανάσα για τους φορολογούμενους πολίτες της.

Αλλά ακόμα και αν δώσουμε βάση στην λαοφιλία που του αποδίδουν οι δημοσκοπήσεις φιλικών ή διαπλεκόμενων ΜΜΕ, ο “αναγεννημένος” Τσίπρας είναι σε ανατρεπτικό βαθμό “κομματομίσητος” και αυτό τον καθιστά ανεπαρκή να

εφαρμόσει ό,τι ψήφισε τυφλά με την βοήθεια των άλλοτε ιδεολογικών και πολιτικών του αντιπάλων.

Έτσι λοιπόν, Τσίπρας και Σαμαράς, ως προς το τελικό εφαρμοστικό αποτέλεσμα, στοιχίζονται στην ίδια πλευρά απέναντι στην γερμανική βούληση, κρινόμενοι ως ανεπαρκείς και αναξιόπιστοι παρότι πρόθυμοι να συνεργαστούν.

Σύντομα θα λάβει και ο Τσίπρας το τίμημα και την τύχη του “αρχικάπο” του ελληνικού οικονομικού στρατοπέδου συγκέντρωσης, που επάξια διεκδίκησαν και κέρδισαν πριν από αυτόν ο Σαμαράς και ο ΓΑΠ.

Από γερμανικής πλευράς, η πρώτη λογική συνέπεια θα ήταν μια προσπάθεια αμφισβήτησης στην πράξη της συμφωνίας, παρά την υπερψήφισή της από την “εικονική” πλέον ελληνική Βουλή.

Ούτως ή άλλως μέχρι τώρα, η βιωσιμότητα του χρέους και η συμμετοχή του ΔΝΤ ήταν θέματα αρχής για τους Γερμανούς, πέρα από τον επιμέρους σκεπτικισμό για ζητήματα του προγράμματος και της εφαρμογής. Σημειωτέον, ότι η δυνατότητα εφαρμογής του νέου προγράμματος αμφισβείται από τον γερμανικό λαό σε ποσοστό 84%!

Ειδικότερα, η γερμανική άρνηση μπορεί να τεθεί είτε άμεσα με την επιλογή ενός δανείου-γέφυρας για την εξυπηρέτηση των υποχρεώσεων της 20/8 στην ΕΚΤ, είτε ζητώντας επιπλέον μέτρα και έλεγχο τώρα ή τον Οκτώβρη.

Εξάλλου στο υπογραφέν μνημόνιο υπάρχει η εξόχως ανεπανάληπτη και πρόσφορη για αυτό έκφραση (σελ. 299): “η κυβέρνηση είναι έτοιμη να λάβει οποιαδήποτε μέτρα ενδέχεται να κριθούν κατάλληλα για τον σκοπό αυτόν (σ.σ. επιτυχία του προγράμματος), καθώς οι περιστάσεις θα μεταβάλλονται.”

Πιο πιθανή θα πρέπει να θεωρείται η γερμανική αξίωση για δάνειο-γέφυρα στο eurogroup (η Φινλανδία δεν έχει αντίρρηση σε αυτό), έτσι ώστε να εκβιαστούν και να εκτραπούν άμεσα και πιο αποτελεσματικά οι ήδη χαμένες πολιτικές ισορροπίες στην χώρα (όπως με την εκλογή ΠτΔ τον Δεκέμβριο του 2014) και να επιταχυνθεί η απομάκρυνση ή η αδρανοποίηση του άχρηστου πια Τσίπρα, ως ενός τζιτζικα που πλέον το χρησιμοποιημένο του δέρμα αποξηραίνεται στον κορμό του πεύκου μετά από μακρά και εκκωφαντική συμμετοχή σε μια ακόμη γερμανική “συμφωνία”.

Ωστόσο στην τελική γερμανική απόφαση θα συνυπολογιστούν τόσο οι κίνδυνοι

από μια πιθανή ανεξέλεγκτη πολιτική αστάθεια στην χώρα, όπως για παράδειγμα μετά από προκήρυξη εκλογών, όσο και οι δυνατότητες για τον σχηματισμό μιας ελέγξιμης οικουμενικής κυβέρνησης τύπου Παπαδήμου, στην οποία ο νυν πρωθυπουργός θα μπορούσε να διεκδικήσει, έστω, έναν διακοσμητικό ρόλο.

Δ. Τρικεριώτης , *Twitter*: [@BlogGnathion](https://twitter.com/BlogGnathion)